

under de borgerlige regeringer i 1980'erne, meget mindre. Altså, det her er vand ved siden af, hvad de borgerlige regeringer pålagde arbejdsgiverne af dagpengeforpligtelser i 1980'erne.

Jeg ved ikke, om det kan tjene som en svag formindskelse af byrden at gå rundt med den viden.

Når vi støtter det, er det, fordi SF har en tradition for at være med til at forbedre de offentlige finanser. I modsætning til de politiske partier, der ønsker at køre med som gratister, så har vi faktisk en lang tradition i SF for at være med til at forbedre de offentlige finanser. Det er der andre, der ikke har og som aldrig vil være med, når man står og konkret skal forbedre de offentlige finanser. Vi gør det, fordi vi synes, at økonomien skal hænge sammen.

Men det er klart, at det forudsætter for os, når vi skal stemme om det ved tredjebehandlingen, at vi også får indflydelse på pengenes anvendelse. Vi sad for sjovs skyld og talte op i formiddags. Med det her forslag tror jeg, at vi har forslag i alt for 2,6 mia. kr., som vi er positivt indstillet over for. Og det er klart, at det er helt utænkeligt, at det her til slut kommer til at indgå i en finanslovsammenhæng, hvor SF støtter at kræve pengene op, mens gratisterne mener, at de kan køre med uden at betale en øre. Sådan spiller klaveret ikke, heller ikke i SF.

Og det betyder, at vi har noteret, at regeringen skylder at være med til for det her forslags vedkommende 262 mio. kr. at fordele i forslag i et samarbejde med SF, hvis regeringen vil have det her gennemført. Jeg synes, det er et meget enkelt princip, at dem, der betaler, også skal være med til at bestemme, hvordan musikken skal spille.

Derimod er vi mere betænkelige i SF ved det sidste led. Det, man kan frygte, er, at fleksibiliteten, som i en række tilfælde kan være fornuftig, det medgiver vi, også kan anvendes til, at arbejdsgivere presser forældre til en hel eller delvis genoptagelse af arbejdet. Vi er jo ikke et samfund, hvor alle er lige. Vi er jo ikke et samfund, hvor begge parter så at sige leder og fordele arbejdet. Vi er i en situation med arbejdsløshed, hvor den ene part, arbejdsgiveren, er den stærke part i det her.

Derfor er det helt afgørende for os, at der tæller et børnepolitisk synspunkt, nemlig barnets ret til at have forældrene fuldt ud til stede i den første tid, hvis det ønskes af forældrene. Og derfor vil vi under udvalgsarbejdet være

optaget af, hvordan det kan sikres, at forældre ikke presses ud på arbejdsmarkedet.

Men med de bemærkninger er det klart, at SF vil støtte under forudsætning af, at vi får medindflydelse på pengenes senere anvendelse.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Det er underholdende at lytte til hr. Villy Søvnald. Det er altså ikke at være særlig opfindsom, hverken nu eller tidligere eller i fremtiden, bare at vælte udgifter over på borgerne, hvad enten de er selvstændige, eller de er ganske almindelige borgere, eller hvad de måtte være. Og det her er totalt og aldeles uopfindsomt. Der er tale om, at de iværksættere, som vi hylder, og som vi mener skal være lokomotiv i det her samfund, nu har fået sat nogle ekstra vogne på, og det synes jeg ikke, man skal bryste sig af. Jeg håber, at opfindsomheden rækker lidt videre fremover.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig med hr. Jens Heimbürger – der siger, at det ikke er særlig opfindsomt – på den måde, at det jo meget minder om det, de borgerlige partier gjorde i 1980'erne på dagpengeområdet. Og på den måde kan man sige, at det er mere inspireret af fortiden end meget opfindsomt. Det vil jeg godt medgive hr. Jens Heimbürger.

Men det er klart, at SF gør det her ud fra et ønske om at være med til at skabe en økonomi, som vi så kan anvende til at skabe forbedringer de steder, hvor vi synes, det er vigtigt at skabe forbedringer. Og i modsætning til gratisterne – og det betegner i denne her sammenhæng mennesker, der vil en hel masse, men aldrig nogen sinde vil være med til at kræve pengene ind – synes vi i SF, der er en dyb, dyb sammenhæng mellem viljen til at ville noget og viljen til at ville finde de penge, der skal anvendes.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Jeg vil anbefale hr. Villy Søvnald at tage finanslovsforslaget, der kom i 1982 – jeg tror, det var det sidste, Knud Heinesen underskrev, inden regeringen opgav. I det var der et underskud så stort, at hvis man fremregner det til dagens penge, så ville vi segne.

Så vi kan godt tage en længere historisk diskussion om, hvorfor der i 1980'erne – efter at